

در آمریکا با کاهش دلارهای مالیاتی، مدارس کشاورزی به پول موسسات تجاری کشاورزی و پروژه های صنعتی روی آورده‌اند.

نوشته: ست بودین Seth Bodine، کیتی پابکس Katie Peikes

مترجم: حمیدرضا زرنگار.

منبع: وبسایت هاروست پابلیک میدیا (Harvest Public Media) مورخ دوم دسامبر ۲۰۲۱.

در ایالات متحده آمریکا از ایالت آیووا گرفته تا ایالت اوکلاهما و از انجا تا کانزاس، دانشگاه‌های کشاورزی برای تامین مالی پروژه‌های خود از عواید ناشی از مالیات کم تر برخوردار می‌شوند؛ از این روی همکاری‌شان با موسسات تجاری کشاورزی نزدیک تر می‌گردد. منتقدان نگران‌اند که مدارس کشاورزی بیش از آن‌که به منافع عمومی توجه کنند بر صنعت متمرکز گردند.

دانشگاه ایالتی آیووا به دنبال ساخت کارخانه تولید خوراک دام بود. این موضوع می‌توانست یک کار عملی و یا فرصتی برای پژوهش پیشرفته در مورد چگونگی فرآوری ذرت علوفه ای به علوفه دام در سطح ایالت باشد. این تاسیسات می‌توانست بدل به مرکزی آموزشی هم برای دانشجویان شاغل به تحصیل در پردیس دانشگاه و هم برای حرفه ای‌ها گردد؛ اما دانشگاه نیازمند ۲۰ میلیون دلار بود. مقامات دانشگاه می‌توانستند از قانونگذار ایالتی چنین هزینه‌ای را مطالبه کنند. با این حال آنان دریافتند که از این طریق در پی جذب بودجه‌ای خواهند بود که در طول سال‌ها کاهش یافته و برای جذب آن باید از صف طولانی متقاضیان رقیب بگذرند. از این روی دانشگاه به شرکت‌هایی که به احتمال بسیار از محصول عرضه شده توسط این کارخانه سود می‌بردند روی آورد. بدین گونه بود که یک مرکز آموزشی کار را در قالب شرکت تولید علوفه کنت و مجتمع علمی غلات انجام می‌دهد.

یک سکه هم از جیب مالیات دهندگان پرداخت نمی‌شود. به این ترتیب شرکت کنت آیووا، یک بازیگر بزرگ در صنعت آسیاب و تهیه خوراک دام، حق نامگذاری را با اهدای هشت میلیون دلار به دست آورد. گروه گسترش ذرت آیووا و شرکت تولیدی سوکوپ، یک شرکت مستقر در آیووا که تجهیزات ذخیره‌سازی و جابجایی غلات را تولید می‌کند نیز مبالغ زیادی را به این پروژه اهدا کردند.

ایالت آیووا همچنان در حال جمع‌آوری کمک‌های مالی برای این پروژه است. ری کلاین Ray Klein مدیر دفتر مشارکت برای کالج کشاورزی و علوم زیستی می‌گوید:

"ما متوجه شدیم که این احتمال قوی وجود دارد که بتوانیم تمام آن بودجه را با سخاوتمندی اهداکنندگان بخش خصوصی جمع‌آوری کنیم."

دپارتمان های کشاورزی سراسر کشور خود را در همان نقطه می یابند و راهبردهای مشابهی را برای جایگزینی بودجه عمومی با کمک های اهدایی بخش خصوصی اتخاذ می کنند. این راهبرد اغلب، آنان را به سمت اهداکنندگانی مرتبط با تجارت کشاورزی هدایت می کند.

در همان حال که قانونگذاران در سراسر کشور شروع به کاهش عمیق یارانه های مالیاتی برای آموزش عالی کردند؛ مدارس کشاورزی نیز به گونه ای فزاینده بدل به مکان هایی شدند که بتوانند سرمایه بخش خصوصی را به دست آورند؛ به ویژه فارغ التحصیلان ثروتمند و شرکت هایی که مشتاق ترویج تحقیقات، آموزش و امکاناتی به نفع صنایع خود هستند.

دو رسانه هاروست پابلیک میدیا *Harvest Public Media* و اینوستیگیت میدوست *Investigate Midwest* دریافتند که مقامات دانشگاه در جایی که خواهان تسهیلات جدید از ناحیه کمک کنندگان خصوصی و صنعت برای سرپا نگهداشتن تحقیقات اند، همانند تیم های فروش عمل می کنند. مقامات دانشگاه می گویند این تغییر به منزله یک واکنش زیرکانه است نسبت به توقف دلارهای مالیاتی که به علاوه به آموزش نسل بعدی کارگران به روش هایی که صنعت کشاورزی نیاز دارد کمک می کند. منتقدان می گویند اهداکنندگان این سرمایه ها در بخش تجارت کشاورزی به طور مؤثر تحقیقات مؤسسات عمومی را به سمت نیازهای محدودتر صنعت خود هدایت می کنند. آستین فرریک *Austin Frerick* معاون پروژه ترومن آرنولد دانشگاه یل می گوید:

"ترس من ... فساد علم در خصوص چیزی است که تولید می کند".

او می گوید پول بخش خصوصی برای پروژه های ساختمانی منطقی است؛ اما او نگران آن است که تامین کنندگان مالی در پژوهش دخالت کنند؛ نه فقط در آن چه که تولید می شود؛ بلکه حتی در آن چه که نباید تولید شود.

بحث بر سر سودآوری است

استادانی همچون چارلز هربرگ *Charles Hurburgh* مدرس مهندسی کشاورزی امیدوارند که مجتمع تولید خوراک دام آیووا نوعی تجارت و مسیر مستقیمی به صنعت تغذیه دام و غلات باشد. او می گوید:

"یکی از نقاط هدف ما آن است که بتوانیم به افراد در ورود به کمپانی ها کمک کنیم".

او می افزاید:

"... و حتی کارکنان این شرکت ها، فناوری های جدید آن ها را شتاب می دهند".

مقامات شرکت کنت و ایالت آیووا معتقدند که این همکاری نوعی تمرین عملی است که با صنایع مرتبط با مزرعه روابطی قوی ایجاد می‌کند و این جایی است که بسیاری از فارغ‌التحصیلان مایل به کار در آن هستند. *مایک گائوس Mike Gauss* رئیس گروه کنت می‌گوید سن اپراتورهای کارخانه‌های خوراک دام بالا رفته است.

"برای کنت مهم است که واقعا این اطمینان را ایجاد کند که افراد در حال آموزش دیدن باشند و ما نیروی کاری را که در حال ورود به کار هستند و سمت‌های قبلی را اشغال خواهند کرد توسعه می‌دهیم".

به نظر وی یکی از بهترین راه‌ها برای حفظ افراد آن است که مطمئن شویم آنان با چشمان باز در سمت‌هایشان قرار می‌گیرند و به آن‌ها اجازه داده شود که تجربه‌ای عملی در دنیای واقعی داشته باشند.

منتقدان نگران‌اند که اتکای بیش از حد به پول در بخش صنعت، پژوهش را از اهداف بلند منافع عمومی دور سازد. خانم/اما اشمیت *Emma Schmit* از گروه مدافع دیده‌بان غذا و آب آیووا می‌گوید:

"تجارت کشاورزی در وضعیت کنونی نه با کشاورز کوچک مقیاس و نه با جوامع روستایی سراسر آیووا ربطی دارد". به اعتقاد او تجارت کشاورزی با *وال استریت* و سودآوری مرتبط است.

جستجوی پول

دانشگاه ایالتی کانزاس دارای امکانی مشابه با شرکت تولید *علوفه کنت* و مجتمع علمی *غلات آیووا* است. این مکان یک مرکز نوآوری فناوری تغذیه دام است. ایالت کانزاس، اداره علوم زیستی، دانشگاه و کالج کشاورزی آن ده میلیون دلار را به این منظور تامین نمودند. *درک میر Dirk Maier* که پیش از این در ایالت کانزاس شاغل بود و اکنون در سمت مدیر در کارخانه خوراک دام کنت آیووا خدمت می‌کند معتقد است که دانشگاه هیچ‌گاه این توان را نمی‌داشت که بدون منابع مالی بخش خصوصی به چنین امکاناتی دست یابد. *میر* می‌گوید در دانشگاه‌ها پروژه‌ها بر اساس اولویت بندی به منابع مالی دست می‌یابند. اگرچه خوراک و غلات برای صنعت دارای اولویت بالایی است؛ اما در مقایسه با سایر نیازهای یک دانشگاه از اولویت پایین‌تری برخوردار است. این همان نقطه‌ای است که پول بخش خصوصی از آن وارد می‌شود.

بر اساس تحلیل مرکز اولویت‌های بودجه و سیاست، بودجه دانشگاه‌های دولتی در سطح ملی بین سال‌های ۲۰۰۸ تا ۲۰۱۹ بیش از ۴/۳ میلیارد دلار کاهش یافته است. این شرایط همچنان ادامه دارد. بر اساس این تحلیل، قانونگذاران در ۲۷ ایالت برای سال مالی ۲۰۲۰ تا ۲۰۲۱ نیز کاهش‌هایی را تجویز کردند. *مایکل لیچمن Michael Leachman* معاون مالی مرکز می‌گوید:

"حتی با ورود به پاندمی، هنوز بودجه در بسیاری از ایالت ها در سطحی بسیار پایین تر از سطح قبل از رکود بزرگ است. در بسیاری از ایالت ها، کاهش بودجه شدید بوده است."

به باور وی ایالت اوکلاهما در پایین ترین پله نردبان بودجه های ایالتی قرار دارد. بین سال های ۲۰۰۸ و ۲۰۱۹، قانون گذاران ایالتی مالیات برای آموزش عالی را ۳۵/۳ درصد کاهش دادند. بر اساس داده های مؤسسه سیاست اوکلاهما، در نتیجه این کاهش ها، متوسط شهری به چهار ساله مدارس آن دوره ۲۱۵۳ دلار افزایش یافت. بدین گونه تقاضایی اضافی برای سرمایه گذاری بخش خصوصی پدیدار گردید. به تازگی دلارهای هنگفتی از سوی یک زوج فارغ التحصیل دانشگاه ایالتی اوکلاهما که با غول صنایع لبنی شرابیر فودز *Schreiber Foods* ارتباط دارند به دست آمد. لاری فرگوسن *Larry Ferguson* مدیر عامل پیشین شرکت فرگوسن در این کار مشارکت داشت. بنیاد خانواده فرگوسن ۵۰ میلیون دلار برای ساختمان پردیس مدرسه کشاورزی اهدا نمود. این بنیاد دو میلیون دلار دیگر برای کمک به یک انبار جدید مواد لبنی در مرکز لبنیات خانواده فرگوسن پرداخت. تام کیون *Tom Coon* معاون برنامه های کشاورزی در ایالت اوکلاهما معتقد است که عطایای بخش خصوصی نشان دهنده تغییر در راهبرد آموزش عالی است. او می گوید:

"فرهنگ آموزش عالی امروزه در واقع بر مبنای توانایی آوردن سرمایه گذاران بر سر میز، یعنی کسانی که شاید منافع خصوصی داشته باشند است. ... راه حل، شناسایی نیازهای کلیدی است که انجام داده ایم. این همان نقطه ایست که سرمایه های بخش خصوصی واقعا توانست تفاوت ایجاد کند."

امکانات خراب، پول نو

بر اساس مطالعه ای که توسط انجمن دانشگاه های دولتی و اعطای زمین منتشر شد، بخش های کشاورزی دانشگاهی در ۹۷ دانشگاه ۱۱/۵ میلیارد دلار تعمیرات عقب افتاده دارند. پیتر ریوز *Peter Reeves* که با شرکت پیمانکاری گوردیان *Gordian* کار کرده و مطالعاتی در این موضوع داشته بر این باور است که مبالغ سرمایه گذاری به جای پرداختن به تعمیرات در ساختمان های قدیمی به سمت ساختمان های جدید می رود:

"چیزی که در نهایت باقی می ماند زیرساخت هایی قدیمی اند که سال ها در آن ها کم تر سرمایه گذاری شده است ... و هزینه انتظاری تا زمان شروع به کار پردیس های دانشگاهی وجود دارد."

بسیاری از پژوهشگران در آزمایشگاه های مستعد تخریب کار می کنند. در ایالت اوکلاهما نیز بعضی ها در ساختمان های کهنه ای که برای دهه ها تعمیر نشده اند کار می کنند.

برت کارور *Berrt Carver* استاد علوم گیاهی و خاک زمان خود را صرف اصلاح نژاد گندم در داخل گلخانه هایی نموده است که در سال ۱۹۶۵ احداث شده اند. او می گوید:

"ما تلاش می‌کنیم با خودروی مدل ۱۹۶۰ در سال ۲۰۲۱ در مسابقه اتومبیل رانی شرکت کنیم. ما می‌توانیم اتومبیلمان را درست کنیم تا شاید به مسابقه ادامه دهیم؛ اما در نهایت بهای آن را خواهیم پرداخت".

در فوریه گذشته تیم پژوهشی کارور زمانی که بخاری‌های گلخانه‌های قدیمی نتوانستند در برابر سرمای زمستان تاب آورند، بهای این وضعیت را پرداخت. ۳۰ درصد گندم‌ها از بین رفتند. این امر می‌تواند او را تا یک سال از تحقیقات خود برای ایجاد گونه‌های جدید گندم متناسب با شرایط رشد اوکلاهما عقب باندازد. کارور می‌گوید برخی از چیزها در گلخانه‌ها، مانند پانل‌های سقفی آویزان و درهای نواری، می‌توانند بین فصل‌های کاری تعویض شوند؛ اما از یک نظر این تعمیرات مانند پوشاندن سوراخ‌های یک کشتی در حال غرق است:

"ما تا اینجا کار با ده انگشت خیلی خوب عمل کردیم؛ اما اکنون به انگشت دهم رسیدیم. هیچ انگشتی برای بستن آن سوراخ‌ها باقی نمانده است".

خانم *آماندا دی اولیویرا سیلوا Amanda De Oliveira Silva* یک متخصص ترویج غلات کوچک در ایالت اوکلاهما که مدتی را نیز در گلخانه‌ها گذرانده است می‌گوید باید بذرهایی را که از سراسر جهان دریافت می‌نماید قرنطینه کند تا از دستورالعمل‌های وزارت کشاورزی ایالات متحده پیروی کند و اطمینان حاصل شود که هیچ حشره یا بیماری نمی‌تواند همراه آن باشد. او مجبور شد روی پنجره‌ها را با تور بپوشاند تا مطمئن شود گلخانه‌ها به درستی قرنطینه شده‌اند. *رندی راپر Randy Raper* دستیار مدیر ایستگاه تحقیقات کشاورزی دانشگاه می‌گوید که برنامه‌ای برای تامین بودجه و جایگزینی گلخانه‌های قدیمی در پنج تا هفت سال آینده وجود دارد. این کار بین ۱۲ تا ۱۵ میلیون دلار پول نیاز دارد. او می‌گوید دانشکده از شرکای خصوصی و شرکتی برای یافتن این پول درخواست می‌کند. با این حال، اساتیدی همچون کارور نگران تداخل پول خصوصی با تحقیقاتی هستند که برای خدمت به مردم انجام می‌شوند.

"این تعهدی است که شما ممکن است به عنوان یک محقق داشته باشید که تحقیقاتی انجام دهید که بیش‌تر مورد علاقه تامین کننده بودجه است. ... و این به خودی خود ممکن است دیگرانی را که بخشی از آن جریان مالی نبودند محروم سازد. به عنوان یک تامین کننده عمومی منابع ژنتیکی، فکر می‌کنم ما باید از این وضعیت دور بمانیم".

کارور می‌گوید که تیم به نژادی گندم کمک‌های خصوصی دریافت می‌کند؛ اما آن‌ها مانع از بی طرفی تحقیقات او نمی‌شوند:

"آن‌ها منابعی نیستند... که ما را از جایی منفک سازند یا ما را به یک جناح خاص یا بخش خاصی از صنعت متعهد نمایند. ما هرگز چنین مشکلی نداشتیم و من پیش بینی نمی‌کنم که این اتفاق رخ دهد".

ایالت اوکلاهما با استناد به قانون سوابق عمومی اوکلاهما که دانشگاه‌ها را از افشای کمک‌های اهداکنندگان خصوصی یا آینده معاف می‌کند، درخواست هاروست پابلیک میدیا برای ارائه آمار کمک‌های مالی خصوصی به کالج را رد کرد.

کیون می گوید ۱۴/۷ درصد از ۶۰ میلیون دلار کمک‌های مالی تحقیقاتی از سال ۲۰۱۹ تا سال ۲۰۲۱ از منابع خصوصی بوده است. ۷۳/۷ درصد از طرف دولت فدرال و ۱۱/۷ درصد از طرف سازمان‌های ایالتی تامین شده است:

"این خیلی متفاوت از یک تجارت نیست. ما از حذف بخشی از بودجه دولتی مان شکایت داریم، این که به طریقی شرایط را استرس‌زا می‌کند؛ اما گاهی اوقات وقتی در تجارت خصوصی هستید، می‌دانید اگر قیمت گاز طبیعی بالا رود مشتری بزرگی را از دست می‌دهید و شما باید [معضل] را حل کنید".

شرح عکس:

برت کارور استاد ارشد علوم و گیاهان دانشگاه ایالتی اوکلاهما، در داخل یک گلخانه قدیمی در ایستگاه تحقیقات زراعی در ناحیه استیل واتر. در ماه فوریه، وقوع یک طوفان زمستانی موجب ضایع شدن مقادیری از گندم مورد آزمایش وی و تیمش در عملیات به نژادی شد و فعالیت پژوهشی آنان را یک سال به تعویق انداخت.